

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Иванка Влаева

Югозападен университет „Неофит Рилски“

за дисертационен труд

за присъждане на образователна и научна степен „Доктор“

по професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

по докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“

на Екатерина Благоева Георгиева

докторант в АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“

на тема „Значението на детската хорова песен в началното музикално-слухово обучение върху примери от творчеството на А. Диамандиев, Г.

Костов, Ал. Текелиев и Хр. Недялков”

с научен ръководител проф. д-р Юлиан Куюмджиев

Предоставените научни трудове, документи, и информация по процедурата за рецензиране и защита на ОНС „Доктор“ на Екатерина Благоева Георгиева са пълни и коректни. Изпълнени са минималните национални наукометрични изисквания.

Екатерина Благоева Георгиева е музикант със значителен опит в областта на педагогиката. Тя завършва Средно музикално училище, Пловдив със специалност „Контрабас“ (1993). След това продължава образованието си в ДМА „Проф. Панчо Владигеров”, София. Там се дипломира с бакалавърска степен по специалност „Педагогика на обучението по музика“ (1997) и с магистърска степен по специалност „Хорово дирижиране“ (1999). Екатерина Георгиева е дългогодишен преподавател по солфеж, диригент на хоровите формации в НУМТИ „Добрин Петков“, Пловдив (от 1997) и хоноруван преподавател в АМТИИ (от 2002).

Дисертационната тема е актуална и нова като представя важна педагогическа тематика. Опитът и натрупаните умения на докторантката като преподавател по солфеж и хоров диригент са важна предпоставка за успешното разработване на дисертацията. Дисертационният труд е с обем 272 страници. Текстът е структуриран в увод, четири глави, заключение,

библиография и приложения. Използвани са 117 литературни източника на кирилица и на латиница, както и 15 хорово-песенни сборника.

В увода се обосновава необходимостта и актуалността на темата на дисертацията – да се предложат възможности за оптимизация на учебния процес в началното музикално-слухово обучение чрез използване на български детски хорови песни. Обектът и предметът на изследване са формулирани ясно. Точно е определена изследователската цел. От целта на изследването произтичат поставените задачи и необходимата методика.

Първа глава „Детската хорова песен в България“ е обзорна и въвеждаща. В нея се наблюдават процесите на зараждане и развитие на българската детска хорова песен в исторически контекст. Тези процеси се проследяват чрез взаимовръзките между композитор и детски хор. Правят се терминологични уточнения – за съдържанието на термините „детска хорова песен“, „художествена песен“, др. Вниманието се насочва към отделните исторически периоди и целите и задачите на детската хорова песен в тях.

Във Втора глава „Детската хорова песен в творчеството на Асен Диамандиев, Георги Костов, Александър Текелиев и Христо Недялков“ се анализират песни на композитори, с ярък принос в творчеството за деца. Систематизират се важни музикалноизразни характеристики в песните им (форма, лад, хармония, метроритмика, фактура), но и особености на клавирият съпровод, семантика на текста. Очертава се тяхното значение, индивидуалният творчески почерк и приложимост в музикално-слуховото обучение.

Трета глава „Началното музикално-слухово обучение в България – история, специфика, дидактична литература“ е теоретичен преглед на началното музикално-слухово обучение. В нея акцентът е върху характеристики в началния етап на формиране на музикалния слух и необходими дейности и форми в работата за неговото развитие. Тук много ценни са наблюденията върху българската солфежно-дидактична литература и анализът на песните от разглежданите композитори в нея.

Кулминация в изследването е четвърта глава „Значение и приложение на българското детско хорово творчество за развитието на музикалните способности върху примери от хоровото песенно творчество на А. Диамандиев, Г. Костов, А. Текелиев и Х. Недялков“. В нея се изследва значението и приложението на детската хорова песен чрез примери от творчеството на избраните композитори. Защитена е тезата, че техни песни са съществена част от репертоара, изпълняван както от детските хорове, така и от учениците в българското училище, използвани и с дидактична цел.

Заключението обобщава важни изводи в изследването. В него се посочват направените анализи и сравнения, които обогатяват наличния дидактичен материал. Те добавят примери със съвременен музикален език и посочват нови идеи при работа за развитие на музикалния слух. Приложенията допълват основния текст и дават систематизиран практически материал.

Основните приноси на дисертацията са в няколко посоки. В нея се избират и анализират детски хорови песни с доказано важно място в българската музикална практика и образование. Те са на А. Диамандиев, Г. Костов, А. Текелиев и Х. Недялков и се изследват от гледна точка на музикално-слухови представи, ладов, интервалов, метроритмичен и усет за многогласие, мелодичен слух. Аргументира се обусловеността на посочените детски хорови песни от личната музикално-педагогическа практика на четиримата композитори. В избраните детски хорови песни се формулират общи признаци, по които те се систематизират и представят в приложения към дисертационния текст. Селектират се подходящи за педагогическата практика песни на посочените композитори за целите на музикално-слуховото обучение.

Авторефератът представя точно и пълно дисертационния труд. Четирите публикации по темата на дисертацията са достатъчни. Те показват важни изследователски достижения.

Дисертацията е иновативна, цялостна и завършена, показва задълбочено познаване на избраната тема и успешно решава поставените цел и задачи. Значима е като теоретично и практическо осмисляне на изследвания материал. Тя отговаря на изискванията на ЗРАСРБ и ППЗРАСРБ и минималните национални наукометрични изисквания. Отчитам актуалността и приносите на дисертационния труд и убедено предлагам на уважаемото Научно жури да присъди на Екатерина Благоева Георгиева образователната и научна степен „доктор” в професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство.

София, 20 април 2024 г.

проф. д-р Иванка Влаева